

Дойдете ли до човѣка, и тукъ ще се натѣкнете на нѣщо, което ще ви причини нѣкаква обида, отъ която ще бъдете недоволни. Ако срещнете приятеля си на улицата, и той не ви поздрави, вие веднага се обиждате. Защо не ви поздравилъ? Или не е ви видѣлъ, или билъ неразположенъ, а може и съзнателно да не е искалъ да ви поздрави. Важно е, че вашето честолюбие се засегнало, и вие сте недоволенъ. Казвате: Той не поздравява, и азъ нѣма да го поздравявамъ. Сега вие трѣбва да знаете, какъ да се справите съ обидата. Цѣрътъ на обидата струва два лева. Купете си единъ грамъ дървено масло и намажете честолюбието си. Обидата веднага ще мине. Дървеното масло, за което сте платили два лева, се крие въ приятеля ви. На другия день той ви срѣща на пѣтя и казва: Ще ме извинишъ, братко, вчера ме болѣше стомахътъ. Видѣхъ те, но отъ болки не можахъ да те поздравя. Съ тѣзи думи обидата се заличава. — Ама той не казва истината. — Това е негова работа. Твой дългъ е да вѣрвашъ на приятеля си. Ако не вѣрвашъ, сега ти ще го обидишъ. Ти си неговъ приятелъ, а не сѣдия. Ако той лъже, ако не говори истината, има кой да го сѣди. Помнете: съществува единъ свѣтъ, дето хората не могатъ да лъжатъ. Каквото кажатъ, тамъ всичко се реализира. Затова, именно, Христосъ казва, че за всѣка праздна дума човѣкъ ще отговаря. Какво ще бѣде положението на човѣка, който лъже, че е боленъ. Щомъ